

b) příslušnému orgánu ukládá povinnost, aby řízení o žádostech o mezinárodní ochranu, které byly podány rodinnými příslušníky, kteří osobně podmínky pro takovou ochranu nesplňují, přerušil až do ukončení řízení o žádosti rodinného příslušníka, která byla podána s odůvodněním, že dotčený je uprchlíkem ve smyslu čl. 1 odst. A Ženevské úmluvy;

je tato judikatura přípustná i z hlediska úvah týkajících se nejlepších zájmů dítěte, zachování celistvosti rodiny a respektování práva na soukromý a rodinný život, jakož i práva zůstat v členském státě až do posouzení žádosti, konkrétně na základě článků 7, 18 a 47 Listiny základních práv Evropské unie, bodů 12 a 60 odůvodnění, jakož i článku 9 směrnice 2013/32, bodů 16, 18 a 36 odůvodnění, jakož i článku 23 směrnice 2011/95 a bodů 9, 11 a 35 odůvodnění, jakož i článků 6 a 12 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/33/EU⁽³⁾ ze dne 26. června 2013, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu?

- 6) Vyplývá z bodů 16, 18 a 36 odůvodnění, jakož i z článku 3 směrnice 2011/95 ve spojení s bodem 24 odůvodnění a čl. 2 písm. d) a j), článkem 13 a čl. 23 odst. 1 a 2 této směrnice, že je přípustné takové ustanovení vnitrostátního práva, jako je čl. 8 odst. 9 Zakon za ubežišteto i bežancite (zákon o azylu a uprchlících), o který se jedná ve věci v původním řízení, na základě něhož se i rodinní příslušníci cizince, kterému bylo přiznáno postavení uprchlíka, považují za uprchlíky, pokud je to slučitelné s jejich osobním statutem a podle vnitrostátního práva neexistují důvody, které by vylučovaly přiznání postavení uprchlíka?
- 7) Vyplývá z právní úpravy důvodů pronásledování uvedené v článku 10 směrnice 2011/95, že podání stížnosti k Evropskému soudu pro lidská práva proti zemi původu dotčené osoby zakládá příslušnost této osoby k určité společenské vrstvě ve smyslu čl. 10 odst. 1 písm. d) této směrnice, resp. že podání stížnosti je nutno považovat za politický názor ve smyslu čl. 10 odst. 1 písm. e) směrnice?
- 8) Vyplývá z čl. 46 odst. 3 směrnice 2013/32, že soud je povinen meritorně posoudit nové důvody pro mezinárodní ochranu, které byly uvedeny v průběhu soudního řízení, které ale nebyly uvedeny v žalobě podané proti rozhodnutí o odepření mezinárodní ochrany?
- 9) Vyplývá z čl. 46 odst. 3 směrnice 2013/32, že soud je povinen posoudit přípustnost žádosti o mezinárodní ochranu na základě čl. 33 odst. 2 písm. e) směrnice v soudním řízení z důvodu napadnutí rozhodnutí o odepření mezinárodní ochrany, pokud byla žádost v napadeném rozhodnutí, jak vyžaduje čl. 10 odst. 2 směrnice, posouzena nejprve z hlediska toho, zda žadatel splňuje podmínky pro uznání za uprchlíka, a poté z hlediska toho, zda má nárok na doplňkovou ochranu?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2013, L 180, s. 60.

⁽²⁾ Úř. věst. 2011, L 337, s. 9.

⁽³⁾ Úř. věst. 2013, L 180, s. 96.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 21. prosince 2016 – Finanzamt Dachau v. Achim Kollroß

(Věc C-660/16)

(2017/C 086/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Finanzamt Dachau

Žalovaný: Achim Kollroß

Předběžné otázky

- 1) Je třeba požadavky použitelné na jistotu, že se plnění uskuteční, jakožto podmínku pro odpočet daně ze zálohové platby ve smyslu rozsudku Soudního dvora Evropské unie ve věci C-107/13, *Firin* ⁽¹⁾, určit čistě objektivně, nebo z pohledu osoby, která uskutečnila zálohovou platbu ve světle okolností, které jí byly známy?
- 2) Jsou na základě toho, že daňová povinnost a právo na odpočet vznikají v souladu s článkem 167 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽²⁾ ve stejný okamžik, a s ohledem na své regulatorní pravomoci podle čl. 185 odst. 2 a článku 186 téže směrnice členské státy oprávněny podmínit opravu daně i opravu odpočtu daně vrácením zálohové platby?
- 3) Má příslušný finanční úřad povinnost vrátit osobě, která uskutečnila zálohovou platbu, daň z přidané hodnoty, pokud tato osoba není schopna získat zálohovou platbu zpět o jejího příjemce? Je-li tomu tak, má k tomu dojít v rámci řízení o stanovení daně, nebo pro tyto účely postačuje zvláštní řízení založené na zásadě spravedlnosti?

⁽¹⁾ EU:C:2014:151

⁽²⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 21. prosince 2016 – Finanzamt Göppingen v. Erich Wirtl

(Věc C-661/16)

(2017/C 086/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Finanzamt Göppingen

Žalovaný: Erich Wirtl

Předběžné otázky

- 1) Podle rozsudku ze dne 13. března 2014, *Firin* (C-107/13) ⁽¹⁾, je odpočet daně související se zálohovou platbou vyloučen, ukáže-li se, že uskutečnění zdanitelného plnění je v době zaplacení zálohy nejisté. Je to třeba posuzovat čistě objektivně, nebo z pohledu osoby, která uskutečnila zálohovou platbu?
- 2) Má být rozsudek ze dne 13. března 2014, *Firin*, vykládán v tom smyslu, že podle unijního práva nepodléhá oprava odpočtu uskutečněného osobou povinnou k dani na základě uhrazení zálohové faktury týkající se dodání zboží podmínce vrácení zaplacené zálohy, pokud nakonec k dodání nedojde?